

عنوان مقاله:

بررسی کارکرد رنگ در دیوان مولوی کرد

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات کردی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

خلیل بیگزاده - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه رازی کرمانشاه

آرش امین پور - کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی

عطا الماسی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات تطبیقی

خلاصه مقاله:

یکی از موثرترین ابزارهای آفرینش هنری-ادبی، رنگ است؛ چرا که رنگ، نه فقط پدیده ای طبیعی، بلکه واقعیتی روان شناختی و زیباشناختی محسوب می شود و با تصویرسازی های ادبی، نقش مهمی در القای مفاهیم مختلف به مخاطبان دارد؛ از این رو تفسیر و تحلیل کارکرد رنگ در آثار شعری شعرا، می تواند مخاطب را با جهان فکری آن ها آشنا کند و بسیاری از حالات روحی و زوایای پنهان شخصیتی خالق اثر هنری را بیان نماید. بنابراین، نوشتار حاضر برآن است تا با روش توصیفی-تحلیلی، رویکرد مولوی کرد را نسبت به رنگ ها نشان دهد و با ارائه ی تحلیلی در این زمینه، تصویر و توصیفی از روحيات و ابعاد شخصیتی شاعر را ارائه دهد. بررسی ها بیانگر آن است که رنگ ها و تنوع آنها در شعر مولوی کرد از بسامد قابل توجهی برخوردار است که در این میان رنگ سیاه، زرد، سفید و سبز به خاطر اوضاع اجتماعی زمان شاعر، اتفاقات و حوادث زندگی شخصی و همچنین اعتقادات و باورهای دینی وی، حضور برجسته ای دارد. افزون براین، بسامد بالای رنگ سیاه و تیره در سروده های شاعر، نشان از غلبه ی روحیه ی یاس و دلمردگی در مقطعی از زندگی شاعر دارد که اتفاقات ناگواری از قبیل بیماری، مرگ فرزند و همسر می تواند در این رویکرد دخیل بوده باشد.

کلمات کلیدی:

رنگ، سمبل، نقد ادبی، شعر کردی، مولوی کرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1907559>

